

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Disquisitionvm Magicarvm Libri Sex

Delrío, Martín Antonio

Mogvntiae, 1624

Sectio XIX. An corpus sepeliendum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62472)

SECTIO XVIII.

De Eucharistia morituris præbenda.

Consuetudo multis locis est maleficis ad mortem dampnatis denegare viaticum corporis Domini; quæ consuetudo tolerari potest, propter Sacramenti reuerentiam illis locis: ubi post sententiam statim reus morti traditur. Locis alijs, ubi pridie sententia fertur, & postridie reus interficitur, etiam consuetudinem hanc admittit Nauarrus *b*. Sed omnino putarim, tunc reus præbendam communionem, nisi quid aliud oblit: nempe dum modo Catholici sint, & vere pœniteant, probatur hæc sententia iure Pontificio *i* & ciuili & DD auctoritate *l*. probatur & ratione, quia consulendum eius anima, cuius corpus traditur ad mortem: neque hoc est dare Sanctum canibus, pœnitens enim iam Deo amicus est, & non canis. Nec dedignatur Christus cum inuilers, pro quo mori dignatus fuit in cruce.

Item ad hoc requiritur, vt reus sit ieiunus, non enim idem obtinet in ægro morituro, & sano morituro, vt optime docet Nauarrus *m*. & vt tantum temporis inter supplicium & communem intercedat, vt species sacramentales sint verisimiliter consumptæ, ad quod nõ dubito, cum Nauarro *n*, quatuor horas iustificere, confessio sacramentalis numquam reo, ne immediate quidem ante mortem, deneganda: nõ õtra vnctio extrema reus nunquam concedenda *p*. Sæper autem cauendum ne post Eucharistiam, vel confessionem quilibet reu inuilsat, & inebrietur, vel alia fiant piã mortem & seriam pœnitentiam impediens: qua in re hic in Belgio & Germania superiore multum & frequenter peccatur.

SECTIO XIX.

An corpus sepeliendum?

Sequenda in hoc regionis consuetudo, quoad illos, qui à Carnifice iuxta tenorem sententiæ sunt interfecti *q*.

Quoad alios, qui sententiæ executionem morte præuenerunt, notandum primo huius, (vt & heresis) excepti criminis naturam esse, vt morte nõ finiat sed contra mortuum procedi in eo possit: & in locis ubi bona confiscantur, potest etiam post mortem agi ad bonorum confiscationem: sed ubi talis consuetudo non est, saltem ad memoria damnationem: & corpus sepultum condemnatum posset exhumari, & ossa comburi. Qui durate reatu sibi mortem consciuerunt: ij non sunt sepeliendi Ecclesiastica sepultura, sed cadauer deberet à iudicibus in furcam agi. Si obijcias contrariam sententiam communioem, quoad vltimum membrum, nempe non posse iudices in corpus in carcere mortui seuire, illud suspendendo vel cremando, quia crimina & eorum pœna morte extinguuntur *u*. Respondeo, hanc rationem locum non habere, quando moriendo nouum crimen committitur, & ipsa mors crimen est: crimine enim nec crimen, nec criminis pœna potest extinguui. Hæc me causa impellit, vt à communi sententia recedam. Deinde plerique censuerunt & optime: in atrocioribus criminibus, rectius æquius esse adhuc cadauera puniri, cum grauissimo scelere, se debitæ pœnæ reus conatus fuit subtrahere: & consuetudo fere generalis, cõprobauit hæc praxim cadauera talium puniendi, ad aliorum necessarium exemplum *a*. Eos autem cõsanguineos & amicos, qui reus in carcere venenum

q Oomes
to. 3. cap.
14. nu. 8.
Clar. §. vl.
quæ. 100.
num. 1.
r Gomef.
d. to. n. 3. c.
1. num. 80.
s Gomef.
sup. & Cla.
rus qu. 51.
n. 14. Si-
man. in
prax. tit.
62. & tit.
56.
s c. pla-
cuit. 23. q.
3. & l. bi
gloss. &
DD.

a Vide Cla-
rũ d. 3. §. h.
q. 51. n. 15.
& Gomez
sup. n. 71.
& Menoc
de arb.
iud. cas.
285.
a late hæc
ostendunt
post i-
gneum
Fia. Mar-
cũ & alios
ipũ Com.
& Clarus.
locis di-
ctis Co-
lar. lib. 2.
c. sol. ca. 1.
Simanc. d.
tit. 62.

& Marf. fin
 gul. 150.
 Menoch.
 L. ca. 285.
 e. d. c. pla-
 cuit & ca.
 ex parte
 de sepult.
 Alberic.
 Angl. & a
 llij in li. 1. 8
 quociens
 D. de inu
 neq; hac
 in reprax.
 contraria
 proferunt
 DD. fu-
 pra citati:
 sed oēs vo-
 lunt nani-
 mirer quo
 ad hos iu-
 raseruari.
 d. Egid.
 Bellane-
 ra decif.
 677. &
 678. cum
 feq. Alberi-
 ei rubr. d.
 hæc. Sim-
 de titu. 61
 e Brunus
 e hæc. li
 ca. 17. S.
 ma. fupri-
 o. 7. ex c
 v. t. de pte
 rip. in 6
 fl. 2. C. de
 apofl. &
 ita glosf.
 in li. Ma-
 nichæ. 11
 verb. fu-
 bire. C. de
 hæc. & est
 om. te-
 ste Go-
 mel fupra
 n. 81. que
 fequitur
 Clarus d.
 num. 14.

vel laqueos, vel cultros fuppeditant; vt
 violentas fibi manus inferant ad igno-
 miniam euitandam, in quos merito
 DD. inuehuntur *b*, non dubito teneri
 lege Cornelia de Sicarijs.

Si vero, non vi fibi illata, fed ægri-
 tudine, vel debilitate, aut incōmodita-
 tibus carceris morentur ante senten-
 tiam; in his ego prorsus fequerer com-
 munem illam sententiam; adeo vt fi in
 talem non legitime confessum aut
 conuictum, iudex fæuiens eum non pa-
 tiatur Ecclefiafticæ tradi feputuræ;
 peccet Mortaliter, & actione iniuria-
 rum conueniri à propinquis defuncti
 poffit *c*. Poterit tamen iudex finere
 corpus fepehri cum proteftatione, &
 litem captam contra mortuum profe-
 qui citatis ad defenfionem ijs quorum
 intereft; vt in hærefis crimine feruatur
d. Sed quot annorum fpacio currit ius
 contra mortuum agendi! putarim in
 hoc crimine quoad bonorum confif-
 cationem, non poffe agi, poft annum
 quadragefimum; ad memoriam tamen
 damnandam, adhuc agi poffe *e*; iu-
 xta ius Canonicum; fed ciuile videtur
 quinquennij tantum fpacium exigere
f, cui in foro ciuili ftandum.

APPENDIX I.
AD LIB. V.

Is addam, quæ ad me V.
 CL. Petrus Oranus scri-
 pfit quinto Kal: Decemb.
 1599. & adiungam ex re-
 bus alibi iudicatis non-
 nulla, quæ folius Parifienfis Curia iu-
 dicatis non immerito præferantur:
 quanquam nec Duareno (cuius in
 fcholis, quam in fubfellis, maior laus)
 fatis credam hoc Parlamenti illius

A constans effe iudicium, fed fors il-
 lum arrefta aliqua decepere; quæ alijs,
 ipfi non notis, fundamentis inniteban-
 tur. Orarij verba funt.

In Magicarum Difquisitionum To-
 mo primo, aduerfus Alciatum noftrū,
 ftrenue decertasti, depulfioneque ple-
 na atque folida, errorem notasti, & cō-
 futasti, demiror doctiffimum Alciatū
 non tantum in Parergis, verum etiam
 in Recitationibus ad Decretales Pon-
 tificum in eo errore perfitiffe, fic au-
 tem fcribitur.

B In contingentiâ facti vidi quamplu-
 rimum dubitari, Inquifitor pronunciauerat
 contra quandam mulierem ac tradiderat
 ludici feculari, hic ad partis instantiam
 vidit processum, in quo continebantur,
 quod hæc mulier confecerat pocula qua-
 dam amatoria, & folum contra eam e-
 rant iudicia quarundam maleficarum,
 quæ dicebant, quod in quodam lufano-
 cturmo cum demonibus viderant ipfam
 mulierem ludentem, ac ducentem cho-
 reas, ipfa vero negauerat omnia, & fateba-
 tur fe effe catholicam: fuit dictum quod
 Iudex fecularis non deberet exequi In-
 quifitoris sententiam ex defectu iuris-
 dictionis, quod in illo processu Inquifitor
 non poterat cognoscere, nam quo ad po-
 cula amatoria, clarum, illud delictum non
 effe hereticum, nec eius cognitionem ad
 Inquifitorem fpectare *h*. neque enim est
 credendum quod etiam ipfa vere fuiffet
 in lufu, nam quamuis credatur socijs cri-
 minis in tali delicto, attamen illud non
 est trahendum ad ea, quæ vere non vi-
 dentur, fed per illufionem demonum *i*,
 præfertim cum ifta participes criminis
 effent mulieres, quæ regulariter non ad-
 mittuntur in caufa sanguinis *k*; hæc Al-
 ciatus.

E MI DELRIE, ex vno errore, in a-
 lium labitur Alciatus, fi quidem Pon-
 tifex Maxim. *l* in acculatione etiam

gin o. per-
 niciofi.
 66. de off.
 & potest.
 ordinarij.

h. Panom.
 in ca. de
 fortile.
 per ca. de
 culatus
 de hærec.
 in 6.
 ic. epifco-
 pi 26. q. 1.
 h. cap. de
 cellam.

in d. ca. j

mul. e.